నేనూ, మా భగవంతం

ఆ రోజు ఆదివారం. కొత్త మార్కెట్టుకు వెళ్ళి రెండుకూరలు తెచ్చిపడేస్తే వారం రోజులదాకా ఫరవాలేదనుకుని బయలుదేరా.

"పెందరాళే ఇంటికి రండి! తలంటి పోస్తాను. ఏ ఫ్రెండ్సుతోనో బాతాఖానీ వేసుకుని పన్నెండింటికి వచ్చేరు!" అని హెచ్చరిక చేసింది శ్రీమతి.

మెయిన్‌రోడ్డు మీదుగా వెళ్తే ఎవడైనా ఫ్రెండు ఎదురవొచ్చని, అడ్డదోవన వెళ్ళి, తొందరగా ఇంటికి జేరుకోవచ్చని ఒకసందులో దూరాను. తీరా సగానికి వెళ్ళాక గాని గుర్తుకి రాలేదు భగవంతం ఉండేది ఆ సందులోనేనని. తల వంచుకుని గబగబా అడుగులు వేస్తున్నా.

"ఒరేయ్ శంకరం!" అంటూ వినిపించింది వెంటనే చప్పట్లు. అనుకున్నంతా అయింది. కుడి పక్క కిటికీలోంచి భగవంతం చేతులూపుతూ నన్ను పిలుస్తున్నాడు. లోపలికి వెళ్ళక తప్పింది కాదు. ఎందుకంటే రోడ్డు మీదనుంచి "టాటా" అంటూ చేతులూపితే ఊరుకునే రకం మనిషి కాడు వాడు. వెంబడించైనా సరే నన్ను లోపలికి చేర్చగలడు. ఏదో మొక్కు తీర్చుకున్నట్లు మూడు ముక్కలు మాట్లాడి బయటపడదామనే ఉద్దేశ్యంతో లోపలికి అడుగేశా. దానికి కారణం లేకపోలేదు. మావాడు ఒకరకమైన జిడ్డు మనిషి. కబుర్లకి ఎవడైనా దొరికితే చాలు...ఇక వదలడు. పోనీ ఏదో ఉబుసుపోకకు లోకాభిరామాయణంతో కాలక్షేపం చేద్దామనుకోటానికి కూడా ఆస్కారం లేదు. ఎదుటి వాళ్ళను మాట్లాడనీయడు. తను మాట్లాడేది తననిగురించి తప్ప ఇంకొకటి మాట్లాడడు.

"ఏమిట్రా తీరిగ్గా ఉన్నావు. మార్కెట్టుకు వెళ్ళటమంటూ లేదా ఏమిటి?"— అన్నా లోపలికి అడుగు పెడుతూ—ఏదో ఒకటి అనాలిగా మరి.

"మార్కెట్టుకు వెళ్ళడం, కూరలు తేవడం, వంట వండటం, వడ్డించటం- ఏమిట్రా ఇవన్నీ మనం చేసేపనులా? అవన్నీ మా యింట్లోమాత్రం మా ఆవిడ డ్యూటీయే. గర్వంగా సమాధానం చెప్పాడు భగవంతం. కొంచెంగా ఛాతీ ఉబ్బించినట్లు అనుమానం. వాళ్లావిడ అంత సంగి(ది)గా ఉండటంలో నాకేమీ అభ్యంతరం లేకపోయినా వెంటనే అడ్డు పడకపోతే అప్పట్లో నేను కదలలేను గాబట్టి—

"అవుననుకో. ఐనా ఆదివారం శలవేగా. పోనీ మనక్కూడా కాలక్షేపం ఐనట్లుంటుంది బజారుకి వెళ్ళొస్తే," అన్నా.

"అయితే ఉన్న ఆ ఒక్క ఆదివారం కూరలు తేవటానికి, సరుకులు తేవటానికి బజారు వెంబడి తిరిగితే ఇంక ఆదివారం ఏముంది? అన్నట్లు మా తోడల్లుడొకడున్నాడు. నీలాగే శలవంటూ వచ్చిందంటే చాలు...ఇంట్లో బట్టలుతకడం కూడా వాడే చేస్తాడు. అయినా తోచకపోవట మనేదేమిటి? తోచడం—తోచకపోవడం ఒక మానసిక ప్రవృత్తి. ఈజీచైర్లో అలా పడు

నండూరి సత్యనారాయణరావు

కుని కళ్ళు మూసుకుని గంటల తరబడి నే కూర్చోగలను (నా కనుమానమే ననుకోండి) మన మేం ఉడతలమా...లేళ్ళమా – ఎప్పుడూ ఎగురుతూ ఉండటానికి పూర్వకాలములో ఋషీశ్వరులంతా నెలలతరబడి. కూర్చున్న వాళ్ళు కూర్చున్నట్లు ఎలా వుండేవాళ్ళు? వాళ్ళకు ఎలా తోచేది..."

వీడు నోరు మెదపకుండా గంటల తరబడి కూచుంటాట్ట. ఎవడైనా కొత్త నమ్మొద్దూ. అయినా వాడితో వాద నేమిటి...అందులో ఇప్పుడు.

"కూరలకోసం మా ఆవిడ ఎదురుచూస్తుంటుందిరా. మళ్ళీ తర్వాత వస్తాలే," అంటూ కుర్చీలోంచి సగం లేచా.

ఇంతలో భగవంతంకొడుకు ఐదేళ్లవాడు ఎక్కడినుంచో ఒక్క దూకులో వచ్చి నా ఒడిలో పడ్డాడు. నేను మళ్ళీ కుర్చీలో వాలక తప్పింది కాదు.

"మావాడికి కొత్తంటూ ఏం లేదురా... ఎవళ్ళొచ్చినా సరే...అంతే...అమాంతం మీదపడతాడు. అయినా ఈ రోజుల్లో కలుపుగోలుతనం—చలాకీ లేకపోతే పిల్లలు ఎందుకు పనికొస్తార్రా? మా మరదలు కొడుకొకడున్నాడు...వాడికి కొత్త వాళ్ళను చూస్తే బెదురు. ఆమడదూరాన నుంచుంటాడు—అమ్మకొంగు పట్టుకుని. నువ్వు బిస్కట్లు పెట్టు, బిళ్ళలు పెట్టు, కానీ ఇస్తానను—ఊహూఁ ఆ కొంగుముడి వదలి గడు. అథవా నువు చేసుకుని ఎవరైనా దగ్గరకు తీసుకుంటే ... ఫినిష్...బావురుమంటాడు. మావాడిదగ్గర అటువంటి పిచ్చివేషాలు లేవు.

నా జేబులోని కలం 'క్లిక్' ఉంది. అబ్బాయి దాని 'కాప్'ని అడ్డంగా తిప్పుతున్నాడు. వాడి కలుపుగోలుతనం ఎంతో మంచిగుణమైనా నా కలంమీదున్న మమకారంకొద్దీ చెయ్యిజాపాను. వాడు తల అడ్డంగా తిప్పాడు.

"అంత తేలిగ్గా లొంగే ఘటమనుకున్నా

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్ని, మీ పరిష్కార దర్యనుగురించిన్నీ మీరు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డుపైన మీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు తేది, వేళ వివరములున్నూ, మీ సరియైన విరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసిన తేదిలగాయితు 12మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, ఏ వ్యవహారములో మీకు జయముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, ఆకస్మిక ద్రవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి పి. చార్జిలు ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహము లేవయినా వున్నయెడల శాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా ఫ్రీగా పైన పంపబడును. మేము పంపిన ఫలితము మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల సొమ్ము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-13) Jullundur City.

★ నేనూ, మా భగవంతం ★

...వుట్రా వాడు. ఒకరోజు వాడేం చేశాడనుకున్నావ్..."

ఇంత బుడుతడు ఎంతైనా చేసుండొచ్చు. అడ్డు పడకపోతే అరగంటదాకా ఊపిరాడదని

"నీ పేరేమిట్రా" అన్నా లాలనగా భగవంతం వైపు చూడకుండా.

"చెప్పరా బాబీ నీ పేరు" అని ప్రోత్సహించాడు భగవంతం.

తల అడ్డంగా తిప్పాడు చెప్పనన్నట్లు. ఇదేమిటి...ఇంత కలుపుగోలుతనం గలవాడు కూడా పేరు చెప్పడానికి సాగదీయించుకుంటాడేమిటి అనుకున్నా.

"చెప్పమ్మా, చెప్పు. మన శంకరం బాబాయేగా చెప్పు" అన్నాడు మావాడు. "అందరిలాగా కాదురా వాడు. పేరు చెప్పకోవడమంటే తగనిసిగ్గు. అయినా ఎవరి పేరు వాళ్ళు చెప్పుకోవటమేమిటని ఆ క్షుద్రకుంక ఊహ."

ఇంతలో వాడికొడుకు "కబాకబీ" అని తుపుక్కున అనేసి ఊరుకున్నాడు. నేను కొంచెం చలించాను. మా భగవంతం పొట్ట చెక్కలయ్యేట్లు నవ్వడం మొదలెట్టాడు. నాకేమీ అర్థంగాక తెల్లమొగం వేశాను. బాబీగాడుమాత్రం ఇంకొ కలాన్ని అడ్డంగా తిప్పుతూనే ఉన్నాడు.

నవ్వుకొంచెం ఆపుకొని "భలే, భలే" అని మళ్ళీనవ్వటం మొదలెట్టాడు భగవంతం. నాకంతా అయోమయంగావుంది.

"అంటే ఏమిట్రా" అన్నా.

"వాడి పేరురా నీకింకా తెలీలేదుట్రా. నీకు భలేగా టోపీ వేశాడ్రా."

"అయితే వీడి పేరు 'కబాకబీ'యేనా?" అంటూ ఆశ్చర్యపోయా.

"అదే! అదే! వాడి పేరును అందులో ఇమిడ్చి 'నన్ను తెలుసుకో చూద్దాం' అంటున్నాడు."

వాడి పేరు 'కబాకబీ' కాకపోతే 'భళా భళీ' అని పెట్టుకున్నా నాకేమీ అభ్యంతరం లేదుగాని అందులో ఇమిడిఉన్న ఆ ధర్మసూక్ష్మంమాత్రం నాకు అవగాహన కాలేదు.

"కాభావరా. కా భా వ. 'కబాకబీ' అంటే బాబీఅని అర్థం. ఇంతవెధవలేడు వాడికెంతఊహో చూడు. వీడు పెద్దైతే......"

అవును వీడు పెద్దైతే ఏమైనా కావొచ్చు. అంతర్జాతీయ రాజకీయవేత్తైనా కావొచ్చు. లేకపోతే మనదేశానికి ప్రెసిడెంటైనా కావొచ్చు. ఒప్పుకుంటాను. కాని ఆముక్కలు భగవంతం చెప్పడం మొదలెడితే ఇవ్వాళ ఇంట్లో వంటవండినట్లే.

మెల్లిగా బాబీని కిందికిదింపాను. కలం చేతులోకి తీసుకున్నా. ఏకళనున్నాడో గాని కలం ఇచ్చేశాడు.

"నాన్నా, నేను 'కూ' ఖండి డైరెకరు నౌతా పెద్దయ్యాక" అన్నాడు.

మా భగవంతం మొఖం కొంచెం వాడింది.

"వెళ్తారా" అంటూ లేచా.

"అదేమిటి. ఉండు. కాఫీతాగి వెళ్దువు గాని" అన్నాడు.

"వద్దురా. ఇప్పుడే తాగివచ్చా" అన్నా.

"నీకు తెలియదు కూచో. మాయింట్లో ఒకసారి తాగావంటే ఇక వదలి పెట్టవు" అంటూ లోపలికి వెళ్ళాడు.

వెంటనే తిరిగివచ్చాడు.

"అసలు కాఫీపెట్టడంకూడా ఒక కళే ననుకో. అందులో ముఖ్యంగా డికాక్షన్ తియ్యటంలోనే వుంది మజా. నీకొక్కటి చెపుతా. అలాచేసి చూడు. కాఫీ ఎలాగుంటుందో"

ఇంతలో "బాబీ" అంటూ లోపలినుంచి ఒక ఆడగొంతుక వినిపించింది. బాబీగాడు లోపలికివెళ్ళాడు.

"మాయింట్లో డికాక్షన్ దేంట్లో తీస్తారు" అన్నాడు భగవంతం.

"ఫిల్టర్లోనే" అన్నా.

"అదేతప్పు. ఫిల్టరు అసలు వాడకూడదు తెలుసా." ఏదో పరమరహస్యం ఉపదేశం చేసేవాడిలా మొహం పెట్టి అన్నాడు.

"శుభ్రంగా గుడ్డతో వడబోయ్యాలి. అప్పుడే కాఫీకి రుచివస్తుంది. కావాలంటే ఇవాళ ట్రైచేసిచూడు."

ఇంతలో బాబీగాడు రెండుగ్లాసుల్లో కాఫీతెచ్చి చెరొకటీ ఇచ్చాడు.

నేను తాగేసి సంచీతీసుకుని నిలబడ్డా.

"వస్తారా కూరలు తీసుకెళ్ళాలి. ఇప్పటికే ఆలస్యం అయింది" అన్నా.

"అబ్బ! ఏమితొందర్రా" అంటూ వీథిదాకావచ్చాడు.

నేవెళ్ళటం వాడికి సుతరామూ గిట్టలేదు. వాడు ఇంటిమెట్లమీదే ఆగాడు. ఆగి, మొఖం అదోలాపెట్టి నన్నొక అనరానిమాట న్నాడు. అందుకే ఈసంగతి ఇంతదాకా రాయాల్సొచ్చింది. అలా అనటం ఏం ధర్మమో చెప్పండి. ఇంతకీ వాడేమన్నాడంటే—

"మీ ఆవిడంటే నీకంత భయమేమిట్రా" అని.

వాడికి బాతాఖానీ వేసుకోవడానికి మనిషి దొరకనంతమాత్రాన నన్నామాట అనడం ఏం సబబు? ★